

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010201
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7715010201.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2015, v trestnej veci obžalovaného J. U., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/55/2015 zo dňa 7. 7. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. u k l a d á obžalovanému J. U., nar. XX. X. XXXX v J. podľa § 211 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 54 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/55/2015 zo dňa 7. 7. 2015 bol obžalovaný J. U. uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako zákonný zástupca mal. Q. U., nar. XX.. XXXX, ku ktorej má povinnosť dbať o jej všestranný vývoj, sústavnú a dôslednú starostlivosť o jej výchovu a výživu vyplývajúcu z ustanovení Zákona o rodine, tieto svoje zákonné povinnosti vychovávať dieťa závažným spôsobom zanedbával najmä tým, že nezabezpečil, aby školu riadne navštevovala a umožnil jej tak viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho ako žiačka Základnej školy v Z. v školskom roku 2013/2014 v období od 1. 1. 2014 do 30. 6. 2014 vymeškala mal. Q. 369 neospravedlnených vyučovacích hodín a ako žiačka Základnej školy s materskou školou v X. v školskom roku 2014/2015 v období od 22. 10. 2014 do 18. 2. 2015 vymeškala mal. Q. 10 neospravedlnených vyučovacích hodín.

Za to bol podľa § 211 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný J. U., ktoré aj bližšie písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho dcéra mal. Q. U. mu bola zverená do výchovy v roku 2006, pretože jej matka sa o ňu nestarala a hrozilo jej, že bude umiestnená do detského domova.

Uviedol ďalej, že v prípade uloženia nepodmienečného testu by dcéra bola umiestnená do ústavnej výchovy a trest by v prvom rade postihol jeho dcéru.

Nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane prísny a účel trestu by v jeho prípade bol naplnený trestom s podmiennečným odkladom, resp. iným druhom trestu.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Obžalovaný J. U. na hlavnom pojednávaní dňa 7. 7. 2015 učinil vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a že dokazovanie bude vykonané len vo vzťahu k výroku o treste.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval okresný súd v súlade s ustanovením Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy významné pre rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil zákonné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku a nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd zavinenie obžalovaného aj správne odôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný J. U. z nebanlivosti vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil viesť záhaľčivý život a taký čin spáchal závažnejším spôsobom.

Vzhľadom na uplatnené námietky v písomných dôvodoch odvolania krajský súd považuje za potrebné uviesť tieto skutočnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti, poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného J. U. krajský súd zistil jednu poľahčujúcu a jednu príťažujúcu okolnosť.

Ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. vyhodnotil súd tú skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval.

Príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. je potrebné vidieť v tom, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na vyššie uvedený pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a vychádzal z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. podľa ktorého, ak je pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností rovnaký, neprichádza do úvahy zvyšovanie a znižovanie hranice súdom ustanovenej trestnej sadzby. Súd je povinný v rámci rozpätia príslušnej trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona práve výmerou uloženého trestu vyjadriť mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

V danej veci je potrebné uviesť, že mal. Q. U. bola zverená do výchovy otca, ktorý sa o maloletú staral od jej narodenia a pomáha matke so starostlivosťou o ďalšie 3 maloleté deti, ktoré boli zverené do výchovy matky.

Je síce pravdou, že obžalovaný J. U. už bol doposiaľ súdne trestaný, avšak odvolací súd zobral do úvahy aj ostatné zákonné kritériá uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. o stanovení druhu a výmery trestu, ktoré sú spôsobom spáchania činu, jeho následok, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Krajský súd berúc do úvahy všetky uvedené kritériá dospel k záveru, že o splnenie uvedeného trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je potrebné obžalovanému uložiť trest povinnej práce vo výmere 250 hodín.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného J. U. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.